

En Compostela

Dakidarría

Xusto aquí foi onde medraron as bolboretas
que foron xuntando as letras da nosa revolución.

Foi xusto aquí, no campo no que xogan as estrelas
e onde as pedras molladas berran
que hai unha guerra que non rematou.

Onde a ilusión da primeira asemblea
regala miradas que incendian
as noites eternas nas que non queremos durmir.

Entre sucios apuntes e fume furtivo
tragamos o medo e pasamos á acción
e dixemos que non.

Foi xusto aquí, en Compostela.

Resistir neste obradoiro da identidade
construíndo realidades que quixeron desaloxar.

Xunto a ti en centros sociais e facultades
que son o epicentro dun combate
que non sae nas fotos das súas postais.

Cae o sol o 24 de xullo e traemos a terra nos puños
o lume nos beizos e a brisa do mar nos pulmóns.

E lémbrome de min baixo eses soportais
mirando na rúa ós paraugas berrar ¡¡nunca mais!!

Un labirinto de sentimentos dentro de min ó baixarme dese tren.
Volven os bicos, bagoas, sorrisos,
vellas amizades e aquela canción
que na túa habitación escribimos xuntas
en Compostela!